

MIJN ZOON, ACHT NIET KLEIN DE KASTIJDING DES HEEREN (Hebr. 12:5b) HJM Sales

Geliefde broeders en zusters, uit de bijbel kunnen we afleiden dat het innerlijk van de kinderen Gods op tenminste vier verschillende manieren wordt gereinigd.

1. We worden gereinigd van onze zonden en ongerechtigheden door het Bloed van Jezus.
1 Joh. 1:7,9 – *“Maar indien wij in het licht wandelen, gelijk Hij in het licht is, zo hebben wij gemeenschap met elkander, en het bloed van Jezus Christus, Zijn Zoon, reinigt ons van alle zonde..... Indien wij onze zonden belijden, Hij is getrouw en rechtvaardig, dat Hij ons de zonden vergeve, en ons reinige van alle ongerechtigheid.”*
2. We worden ook gereinigd door het Woord van God.
Joh. 15:1-3 – *“Ik ben de ware Wijnstok, en Mijn Vader is de Landman. Alle rank, die in Mij geen vrucht draagt, die neemt Hij weg; en al wie vrucht draagt, die reinigt Hij, opdat zij meer vrucht drage. Gijlieden zijt nu rein om het woord, dat Ik tot u gesproken heb.”*
3. We worden gereinigd doordat wij hopen op de Wederkomst van Jezus.
1 Joh. 3:2-3 – *“Geliefden, nu zijn wij kinderen Gods, en het is nog niet geopenbaard, wat wij zijn zullen. Maar wij weten, dat als Hij zal geopenbaard zijn, wij Hem zullen gelijk wezen; want wij zullen Hem zien, gelijk Hij is. En een iegelijk, die deze hoop op Hem heeft, die reinigt zichzelf, gelijk Hij rein is.”*
4. Tenslotte worden we nog gereinigd door de kastijdingen des Heeren.
Hebr. 12:10b – *“.....; maar Deze kastijdt ons tot ons nut, opdat wij Zijner heiligheid zouden deelachtig worden.”*

Aan de vierde categorie, de kastijdingen, wil ik in deze bijbelverkondiging, enkele woorden wijden.

Kastijdingen en beproevingen in de levens van de kinderen Gods zijn noodzakelijk, omdat er diep in onze harten bepaalde ongerechtigheden zó listig verscholen kunnen zijn, dat deze bij vele kinderen Gods niet op de ‘zachte’ manier (via het gesproken Woord van God) te voorschijn komen.

Deze diep verscholen ongerechtigheden doen mij denken aan een bepaalde categorie van kankercellen. Indien de patient bij wie kanker is geconstateerd chemotherapie ondergaat, zal de grote massa van kankercellen beslist het loodje leggen. Maar het komt soms voor dat er als het ware meer ‘intelligente’ kankercellen zijn, die zich tijdelijk verstoppen op een voor de chemische stoffen onbereikbaar plekje in het lichaam. Ook komt het voor dat deze ‘intelligentere’ kankercellen zich tijdelijk vermommen als gezonde lichaamscellen, zodat ze niet herkend worden als kankercellen. Zodra de chemotherapieën zijn beëindigd, komen de overgebleven kankercellen weer te voorschijn en hervatten hun verwoestende werk in het lichaam van de patient.

Ja, mijn broeders en zusters, bepaalde ongerechtigheden in ons hart herkennen wij zelf vaak niet als ongerechtigheid. Of wij willen het liever niet als zodanig herkennen. Bijvoorbeeld omdat het in onze ogen niet zo’n vaart loopt, of omdat wij het heel normaal menselijk gedrag vinden. En als dan het Woord van God tóch Zijn vinger op de zere plek legt, zijn wij vervolgens geneigd om niet zodanig te reageren als het zou moeten. Dan bekeren wij ons niet. Gods liefde is dan zó groot dat Hij meerdere malen Zijn Woord zendt met hopelijk een bekering des harten tot gevolg. Maar als wij uiteindelijk niet positief reageren, zal Hij ons moeten kastijden.

Ook de grote heidenapostel Paulus moest dit in zijn leven ervaren. Ook hij was tot de conclusie gekomen, dat er diep verscholen in zijn binnenste ongerechtigheden waren. Hij wilde graag het goede doen, maar tóch slaagde hij daar vaak niet in. Leest u zijn woorden in

Rom. 7:14-26 – *“Want wij weten, dat de wet geestelijk is, maar ik ben vleselijk, verkocht onder de zonde. Want hetgeen ik doe, dat ken ik niet; want hetgeen ik wil, dat doe ik niet, maar hetgeen ik haat, dat doe ik. En indien ik hetgene doe, dat ik niet wil, zo stem ik de wet toe, dat zij goed is. Ik dan doe datzelve nu niet meer, maar de zonde, die in mij woont. Want ik weet, dat in mij, dat is, in mijn vlees, geen goed woont; want het willen is wel bij mij, maar het goede te doen, dat vind ik niet. Want het goede dat ik wil, doe ik niet, maar het kwade, dat ik niet wil, dat doe ik. Indien ik hetgene doe, dat ik niet wil, zo doe ik nu hetzelfde niet meer, maar de zonde, die in mij woont. Zo vind ik dan deze wet in mij; als ik het goede wil doen, dat het kwade mij bijligt. Want ik heb een vermaak in de wet Gods, naar den inwendigen mens; Maar ik zie een andere wet in mijn leden, welke strijdt tegen de wet mijns gemoeds, en mij gevangen neemt onder de wet der zonde, die in mijn leden is. Ik ellendig mens, wie zal mij verlossen uit het lichaam dezès doods? Ik dank God, door Jezus Christus, onzen Heere. Zo dan, ik zelf dien wel met het gemoed de wet Gods, maar met het vlees de wet der zonde.”*

Paulus leert ons, dat er een zekere wet, de wet der zonde, in ons binnenste aanwezig is, die strijdt tegen de Wet (het Woord) van God. Hoewel hij het Woord van God liefhad en wilde doen en gehoorzamen, was er een macht in hem aanwezig die dat probeerde te verhinderen. Deze macht is het vlees waarmee wij allen zijn behept. Indien wij dagelijks met een ernstig hart het Woord van God tot ons nemen en ook dagelijks in de gebeden aan Jezus' voeten komen, zullen wij door de Heilige Geest vele overwinningen behalen. Desalniettemin zijn soms tóch Gods kastijdingen noodzakelijk, omdat deze de uitwerking hebben dat wij ons in wanhoop, verdriet en ellende aan Jezus' voeten werpen en dan de zaak uitworstelen. Het is dé manier om onze harten binnenste buiten te keren en het tot God uit te schreeuwen: *“Oh, God, verlos mij, verlos mij, ik ellendig mens, wie kan mij verlossen?”* Dan schreeuwen wij tot Jezus: *“Alleen U kunt mij vrijmaken en verlossen!”*

Laten we nu lezen wat Paulus over de noodzaak van kastijdingen zegt.
 Hebr. 12: 4-13 – *“Gij hebt nog tot den bloede toe niet tegengestaan, strijdende tegen de zonde; En gij hebt vergeten de vermaning, die tot u als tot zonen spreekt: Mijn zoon, acht niet klein de kastijding des Heeren, en bezwijkt niet, als gij van Hem bestraft wordt; Want dien de Heere liefheeft, kastijdt Hij, en Hij geselt een iegelijken zoon, die Hij aanneemt. Indien gij de kastijding verdraagt, zo gedraagt Zich God jegens u als zonen; (want wat zoon is er, dien de vader niet kastijdt?) Maar indien gij zonder kastijding zijt, welke allen deelachtig zijn geworden, zo zijt gij dan bastaarden, en niet zonen. Voorts, wij hebben de vaders onzes vleses wel tot kastijders gehad, en wij ontzagen hen; zullen wij dan niet veel meer den Vader der geesten onderworpen zijn, en leven? Want genen hebben ons wel voor een korten tijd, naar dat het hun goed dacht, gekastijd; maar Deze kastijdt ons tot ons nut, opdat wij Zijner heiligheid zouden deelachtig worden. En alle kastijding als die tegenwoordig is, schijnt geen zaak van vreugde, maar van droefheid te zijn; doch daarna geeft zij van zich een vreedzame vrucht der gerechtigheid dengenen, die door dezelve geoefend zijn. Daarom richt weder op de trage handen, en de slappe knieën; En maakt rechte paden voor uw voeten, opdat hetgeen kreupel is, niet verdraaid worde, maar dat het veelmeer genezen worde.”*

Dit schriftgedeelte spreekt voor zich, broeders en zusters. Het is overduidelijk! Net zoals aardse vaders hun kinderen uit liefde soms noodgedwongen moeten kastijden, opdat ze de juiste waarden en normen leren, nét zo moet God de Vader ons wel eens kastijden. Hij kastijdt ons omdat Hij ons liefheeft, omdat Hij niet wil dat wij de verkeerde kant opgaan. De Vader wil dat onze karakters zich ontwikkelen tot het Beeld van Jezus (Rom. 8:29). Maar vandaag wil ik uw aandacht vestigen op één vers: *“Mijn zoon, acht niet klein de kastijding des Heeren, en bezwijkt niet, als gij van Hem bestraft wordt;”* Wat wil dat zeggen? Het betekent dat wij correct en op de juiste manier moeten reageren! Dus conform Gods bedoeling met Zijn kastijdingen. God de Vader *“kastijdt ons tot ons nut, opdat wij Zijn heiligheid zouden deelachtig worden”*. God wil dat wij betere mensen worden. Dus Hij wil dat wij moeite doen om onszelf goed te onderzoeken, om te ontdekken wat er

aan ons (onze karakters) schort. Vervolgens wil Hij dat wij ons bekeren, zodra wij hebben ontdekt wát er aan schort. Tenslotte wil Hij dat wij Zijn heiligheid deelachtig worden. Met andere woorden, dat wij een leven leiden in heiligmaking en van voortdurende bekeringen. 1 Petr. 1:13-16 – *“Daarom opschortende de lenden uws verstands, en nuchteren zijnde, hoopt volkomenlijk op de genade, die u toegebracht wordt in de openbaring van Jezus Christus. Als gehoorzame kinderen, wordt niet gelijkvormig aan de begeerlijkheden, die te voren in uw onwetendheid waren; Maar gelijk Hij, Die u geroepen heeft, heilig is, zo wordt ook gijzelfen heilig in al uw wandel; Daarom dat er geschreven is: Zijt heilig, want Ik ben heilig.”*

Maar, broeders en zusters, zoals ik net reeds zei, laten wij Gods kastijdingen niet gering (d.w.z. van minder waarde) achten en laten wij oppassen dat wij Gods kastijdingen niet aan de kant schuiven. Want dan zijn Gods correctiemiddelen uitgeput! Als we niet gehoorzamen aan het Woord van God zodat het niet meer helpt in onze levens, en als ook Jezus' Bloed niet meer werkzaam is in onze levens doordat we onze zonden niet oprecht belijden, kan er een verharding in en van onze harten optreden. Hebr. 3:7-8 – *“Daarom, gelijk de Heilige Geest zegt: Heden, indien gij Zijn stem hoort, Zo verhardt uw harten niet, gelijk het geschied is in de verbittering, ten dage der verzoeking, in de woestijn;”*

En een hart dat ongevoelig en hard is geworden, zal ook geneigd zijn om zelfs Gods kastijdingen te negeren. Maar als zelfs kastijdingen geen enkel positief effect in onze levens (meer) hebben, dan verkeren wij geestelijk in groot gevaar. Als wij Gods kastijdingen aan de kant schuiven, lopen wij de kans dat God er mee ophoudt aan onze levens te werken, omdat het toch geen zin heeft. Dit gebeurde ook met het volk van Israël, want God zei tegen hen in Jes. 1:5-6 – *“Waartoe zoudt gij meer geslagen worden? Gij zoudt des afvals des te meer maken; het ganse hoofd is krank, en het ganse hart is mat. Van de voetzool af tot het hoofd toe is er niets geheels aan hetzelfde; maar wonden, en striemen, en etterbuilen, die niet uitgedrukt noch verbonden zijn, en geen derzelve is met olie verzacht.”*

Het deed de profeet Jeremia in Jer. 5:3 tegen God verzuchten: *“O HEERE! zien Uw ogen niet naar waarheid? Gij hebt hen geslagen, maar zij hebben geen pijn gevoeld; Gij hebt hen verteerd, maar zij hebben geweigerd de tucht aan te nemen; zij hebben hun aangezichten harder gemaakt dan een steenrots, zij hebben geweigerd zich te bekeren.”*

God zei tegen het volk: *“Waarom zou Ik jullie nog meer tuchtigen, waarom zou Ik jullie nog meer slaan, waarom zou Ik jullie nog meer kastijden? Het heeft toch geen enkele zin! Jullie bekeren je toch niet! De puinhoop in jullie levens wordt dan alleen maar nóg groter. Want vanaf de kruin van jullie hoofd tot aan jullie voetzolen is er niets goeds meer. Alles aan jullie is ziek en melaats en vol etterende zweren. Het heeft toch geen zin!”*

Broeders en zusters, als God zulke woorden tegen ons moet uitspreken, dan trekt Hij Zijn ziel van ons af. Jer. 6:8 – *“Laat u tuchtigen, Jeruzalem! opdat Mijn ziel niet van u afgetrokken worde, opdat Ik u niet stelle tot een woestheid, tot een onbewoond land.”*

Maar dan zijn ook de remmen in onze levens los. Dán worden ze zelfs losgeslagen met desastreuze verwoesting van onze geestelijke levens tot gevolg. Want als het Woord van God, Jezus' Bloed en Vader's kastijdingen niet (meer) helpen, is er geen enkele correctiemogelijkheid meer tegen de zonden. Dan is er niets meer dat ons waarschuwt en tegenhoudt om te zondigen. Dan worden wij een gewillige prooi voor de vernietigende invloeden van satan en zijn horden van demonen. Dan verbergt God zich voor ons. Dan hoort Hij onze gebeden zelfs niet meer.

Jes. 1:15 – *“En als gijlieden uw handen uitbreidt, verberg Ik Mijn ogen voor u; ook wanneer gij het gebed vermenigvuldigt, hoor Ik niet; want uw handen zijn vol bloed.”*

Oh, natuurlijk kunnen we nog best de kerkdiensten bezoeken en aan de kerkelijke activiteiten deelnemen. Maar dan zijn onze inspanningen nog slechts geveinsde rituelen. Zonder zin en zonder nut. God gruwelt er zelfs van.

Jes. 1:11-14 – *“Waartoe zal Mij zijn de veelheid uwer slachtoffers? zegt de HEERE; Ik ben zat van de brandoffers der rammen, en het smeer der vette beesten, en heb geen lust aan het bloed der varren, noch der lammeren, noch der bokken. Wanneer gijlieden voor Mijn aangezicht komt te verschijnen, wie heeft zulks van uw hand geëist, dat gij Mijn voorhoven*

betreden zoudt? Brengt niet meer vergeefs offer, het reukwerk is Mij een gruwel; de nieuwe maanden, en sabbatten, en het bijeen-roepen der vergaderingen vermag Ik niet, het is ongerechtigheid, zelfs de verbodsdagen. Uw nieuwe maanden en uw gezette hoogtijden haat Mijn ziel, zij zijn Mij tot een last; Ik ben moede geworden, die te dragen.”

Als wij in déze geestelijk afgrijselijke situatie zijn belandt, als God er zelfs mee opgehouden is om ons te kastijden, dan rest er nog slechts één mogelijkheid voor ons om tot God terug te keren. Dan rest er nog slechts een totale, honderd procent radicale bekering, vóórdat Hij weer na ons wil luisteren. En geliefde broeders en zusters, zulk een bekering is slechts mogelijk als wijzelf dood- en doodziek en misselijk van onze vieze zonden, ongerechtigheden en wat voor onhebbelijkheden dan ook zijn geworden. En zelfs als wij er zelf doodziek van zijn geworden, dán nog eist God van ons, dat wij éérs de stappen van radicale bekering zullen ondernemen. Daarná mogen wij tot Hem komen.

Jes. 1 : 16-18 – “Wast u, reinigt u, doet de boosheid uwer handelingen van voor Mijn ogen weg, laat af van kwaad te doen. Leert goed te doen, zoekt het recht, helpt den verdrukte, doet den wees recht, handelt de twistzaak der weduwe. Komt dan, en laat ons samen rechten, zegt de HEERE; al waren uw zonden als scharlaken, zij zullen wit worden als sneeuw, al waren zij rood als karmozijn, zij zullen worden als witte wol.”

Broeders en zusters, wat is God onze Vader toch onmetelijk genadig. Wat is Zijn liefde toch oneindig groot. Zelfs indien wij zó diep zijn gevallen en afgedwaald, zelfs dán wil Hij ons nog reinigen en wassen van onze viezigheid, zélfs dan wil Hij onze harten nog witter als sneeuw maken. Wat is Hij toch goed! Maar alleen indien wij gewillig ons radicaal zullen bekeren.

Jes. 1:19 – “Indien gijlieden willig zijt en hoort, zo zult gij het goede dezès lands eten;”

Indien wij echter weigeren en blijven rebelleren tegen God, dan rest ons nog slechts een vreselijk oordeel.

Jes. 1:20 – “Maar indien gij weigert, en wederspannig zijt, zo zult gij van het zwaard gegeten worden; want de mond des HEEREN heeft het gesproken.”

Maar zover zullen wij het gelukkig niet laten komen. Wij zullen ons bekeren. U en ik! Nog vandaag! De Heer zegene u en mij. Amen.